

[Finansministeren.]

lov var til Behandling. Til Sygeforsikring og Aldersrente er der en øget Udgift paa 2 Mill. Kr., til Arbejdsløshedskasserne 2 Mill. Kr. og til Børneværnet 2 Mill. Kr.

Tillægsbevillingslovforslagets Overskud vil saaledes andrage 13 Mill. Kr. Paa Finansloven for 1934—35 var der et Underskud paa 10,1 Mill. Kr., og naar Finanslov og Tillægsbevillingslov lægges sammen, vil der fremkomme et Overskud paa ca. 3 Mill. Kr. Tillægsbevillingslovforslaget blev vedtaget ved anden Behandling i Folketinget den 12. April, og efter de Opgørelser, der foreligger siden den Tid, kan det forudses, at det nævnte Overskud paa 3 Mill. Kr. uden Tvivl vil blive noget forøget.

Formuebudgettet paa § 26 viser en Merindtægt paa 38,5 Mill. Kr., men Finanslovens § 26 udviste en Merudgift paa 61 Mill. Kr., saaledes at Merudgiften er reduceret til ca. 23 Mill. Kr.

Resultatet af Regnskabet, naar det gøres op pr. 1. April 1935, vil uden Tvivl blive et Minus i den kontante Kassebeholdning paa ca. 75 Mill. Kr. Det var for et Aar siden ca. 62 Mill. Kr., og Forøgelsen af dette Minus er altsaa ca. 13 Mill. Kr.; nøjagtigt kan det naturligvis ikke opgøres nu, men efter vort Skøn maa det antages at blive saaledes. Men samtidig er der i det forløbne Aar afbetalt ca. 30 Mill. Kr. paa den faste Gæld, saaledes at Stillingen, taget i sin Helhed, maa siges at være forholdsvis god.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Jensen-Stevns: Da mit Partis sædvanlige Ordfører i finansielle Spørgsmaal, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch), er forhindret i at deltage i Mødet her i Dag, skal jeg under hans Forfald tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger.

Det Tillægsbevillingslovforslag, der foreligger for os, har jo under en flere Dages Behandling i det andet høje Ting givet Anledning til meget indgaaende Overvejelser vedrørende vort Lands hele økonomiske, politiske og endogsaa moralske Tilstand. Men her i Landstinget plejer vi jo ved Behandlingen af Finansloven og Tillægsbevillingsloven at stille os en langt mere begrænset Opgave, nemlig den Opgave at paase, at disse finansielle Love, naar de kommer til os, er holdt inden for den bestaaende Lovgivnings, inden for den bestaaende Retsordnings Rammer med Hensyn til de optagne Bevillinger. Naar vi med dette

for Øje gennemgaar det foreliggende Forslag til Lov om Tillægsbevilling, maa jeg for mit Vedkommende erkende, at der ikke er Indvendinger at gøre mod Lovforslaget, idet det maa siges at bygge paa den bestaaende Retsordning, og jeg vil derfor kunne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Der er imidlertid et lille løbende og endnu ikke fuldstændigt afsluttet Mellemværende med den højtærede Kirkeminister, som jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om. Der fandtes, som man maaske vil erindre, paa Tillægsbevillingsloven for forrige Regnskabsaar en Tekstanmærkning, som gik ud paa at bemyndige Kirkeministeren til af Kirkernes Reservefond stammende fra Tiendemidlerne at anvende indtil 500 000 Kr. til Opførelse af nye Kirker og større Istand-sættelser af Kirker paa Betingelse af, at Beløbet blev tilbagebetalt Reservefonden med 10 000 Kr. aarlig i 50 paa hinanden følgende Aar, og disse 10 000 Kr. skulde saa udskrives sammen med den aarlige Kirkeskat. Denne Tekstanmærkning vakte Bekymring i mit Parti, Partiet Venstre, og ligeledes i Det konservative Folkeparti. Der er jo nemlig her Tale om at angribe en Reservefond, som er oprettet for at sikre Kirketiendemidlerne, og denne Reservefond er dannet ved Opsamling af særlige Gevinster paa disse samme Midler, navnlig ved Beparelser paa Indkøb til Underkurser og lignende. Det, der saa forelaa, var, at man vilde begynde at anvende af disse Reservefondsmidler til et helt andet Formaal end det, for hvilket Reservefonden var stiftet, og til et Formaal, som man hidtil havde betragtet som et almindeligt Statsformaal. Oven i Købet var det ikke ganske klart, om ikke Kirketiendeejerne kunde beklage sig herover. Under disse Omstændigheder vakte denne Anmærkning, som sagt, Bekymring baade hos Venstre og i Det konservative Folkeparti, og Det konservative Folkeparti stillede endog ligefrem Forslag om, at Anmærkningen skulde udgaa. I Venstrepartiet gik man dog ikke saa vidt, og Tillægsbevillingsloven blev altsaa vedtaget med denne Anmærkning.

Men i Fortsættelse af den Diskussion, som saaledes fandt Sted ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven den 12. Maj for et Aar siden, har der i Finansudvalget været afholdt Samraad med den højtærede Kirkeminister, og Ministeren har forelagt os forskellige Oplysninger angaaende Størrelsen og Anvendelsen af visse særlige kirkelige Fonds. Disse Forhandlinger er endnu ikke endeligt afsluttet, og jeg skal derfor om dette Forhold kun sige følgende: For det